

dre betingelserne i § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 2, er opfyldt.

Kravet om, at samtykket skal være skriftligt for at kunne tillægges betydning, skyldes hensynet til at afskære efterfølgende tvivl om, hvorvidt et samtykke var afgivet.

Om Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om samtykkets betydning henvises til betænkningen side 58 f.

Til § 792 d

Bestemmelsen omhandler legemsindgreb over for personer, der ikke er sigtede, og er udformet således, at udgangspunktet er, at sådanne indgreb kun må foretages, såfremt den pågældende meddeler skriftligt samtykke, jf. stk. 1. Hvis en ikke-sigtet meddeler skriftligt samtykke til indgrebets foretagelse, medfører dette imidlertid ikke blot, at kompetencereglerne, men også at de materielle betingelser fraviges. Samtykket medfører således, at indgrebet i det hele undtages fra regulering. Denne retstilstand svarer – bortset fra kravet om, at samtykket skal være skriftligt – til den i dag gældende. Skriftlighedskravet, der næppe vil give anledning til vanskeligheder i praksis, skyldes hensynet til at afskære efterfølgende bevis tvivl om, hvorvidt samtykke var afgivet. Der henvises til betænkningen side 77–78.

Hovedreglen om, at samtykke er nødvendig for at foretage indgreb mod ikke-sigtede, fraviges på to punkter, jf. stk. 2 og 4.

Efter stk. 2 kan der under nærmere angivne betingelser påhvile en ikke-sigtet pligt til at underkaste sig visse legemsindgreb. Pligten omfatter dog kun de mindst byrdefulde indgreb. Den omfatter således ikke legemsundersøgelser, jf. § 792, stk. 1, nr. 2, og blandt legemsbesigtigelserne omfatter den kun sådanne, der ikke kræver afklædning af den undersøgte person. I medfør af bestemmelsen vil det kunne pålægges en ikke-sigtet at afgive kontrollfingeraftryk. Se nærmere om bestemmelsen i betænkningen side 72 ff.

Kompetencen til at træffe bestemmelse om de i stk. 2 nævnte indgreb mod en ikke-sigtet er ved stk. 3 henlagt til retten. Der er dog adgang for politiet til at træffe beslutning om foretagelse af et indgreb i tilfælde af »periculum in mora«. Formkravene er de samme som ved indgreb mod sigtede. Indgrebet kan om fornødent gennemføres ved direkte tvang. Gennemførelsen kan dog også ske under anvendelse af vidnetvangsmidlerne i § 178, jf. betænkningen side 82.

Stk. 4 giver politiet en udvidet adgang til i særlige situationer af sikkerhedsmæssige grunde at foretage visitation af tøj hos alle tilstedeværende for at finde

eventuelle våben. Der henvises til betænkningen side 80.

Til § 792 e

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 og 2 nogle regler, der er fælles for alle former for legemsindgreb. Stk. 3 regulerer spørgsmålet om lægelig medvirken ved legemsundersøgelse.

Stk. 1 lovfæster for så vidt angår legemsindgreb den proportionalitetsgrundsætning, der antages at gælde ved alle former for straffeprocessuelle tvangsindgreb, jf. betænkningen side 54.

Stk. 2 lovfæster den såkaldte skånsomhedsgrundsætning. 1. punktum, der i sit indhold svarer til den gældende § 800, stk. 2, indeholder den almindelige skånsomhedsregel. 2. og 3. punktum regulerer specielt spørgsmålet om kønsfællesskab mellem den undersøgte person og de personer, der foretager eller overværer undersøgelsen. Der henvises herom nærmere til fremstillingen i betænkningen side 66 ff.

Stk. 3 indebærer, at legemsundersøgelser som beskrevet i § 792, stk. 1, nr. 2, kun må foretages under medvirken af en læge. Legemsbesigtigelse, jf. § 792, stk. 1, nr. 1, kræver derimod ikke lægelig medvirken. Der er ikke knyttet nogen »periculum in mora«-regel til kravet om lægelig medvirken ved legemsundersøgelse. Den omstændighed, at efterforskningsmæssige hensyn gør det ønskeligt eller endog nødvendigt, at indgrebet foretages straks uden at afvente lægens tilstedekomst, giver altså ikke mulighed for at fravige kravet om, at en læge skal medvirke. Herved tilgodeses sikkerheds- og helbredsmæssige hensyn ved de mere intense legemsindgreb. Bestemmelsen svarer stort set til den i dag gældende praksis for, hvornår læger medvirker ved legemsindgreb i strafferetsplejen.

Kravet om, at den medvirkende læge så vidt muligt skal være embedslæge eller anden tilsvarende læge, er ikke til hinder for, at der etableres en vagtordning mellem læger i vedkommende kreds. Se om bestemmelsen nærmere betænkningen side 61 ff.

Til § 792 f

Bestemmelsen regulerer politiets adgang til at opbevare og registrere oplysninger og materiale, der hidrører fra legemsindgreb. Reguleringen medfører en pligt for politiet til i visse tilfælde at destruere oplysninger. Stk. 1 og 2 vedrører opbevaring efter sagens afslutning, medens stk. 3 i visse tilfælde påbyder øjeblikkelig destruktion.

Stk. 1 vedrører personfotografier og fingeraftryk optaget med henblik på senere identifikation. Efter